

மரணித்தும் வாழ்பவன்

வாழ்வு
30.10.1958



முடிவு
20.01.1999



கந்தையா புவனேஸ்வரன் (சஸ்வரன்)

எம் இனியவனே!

எமது உறவே நல்ல நண்பனே!

கலங்குகின்றோம்.

கண்ணீர் சிந்திக் கசிந்தருகுகின்றோம்.

சஸ்வரா!

உயிரற்ற உன் உடல் கண்டு

ஏன் எமக்கு உயிரென்று

கதறுகின்றோம்.

தீயிலே நடந்தாயே

தீண்டவில்லை - மரணம்

பஞ்சணையில் மட்டும்

என்னவானது?

அன்பான மனைவி

அமகான குழந்தைகள்

அம்மா, அக்கா, தங்கை, தம்பி

மச்சாள், மட்டுமல்ல... மட்டுமல்ல...

செய்தி கேட்டு

துடிக்கும் உள்ளங்கள்

எத்தனை... எத்தனை...

எம் உறவே!

நாம் இங்கு தவிக்கின்றோம்

எம்மைத் தேந்ற நீ

எழுந்தோடி வா!

உன் பாதை புதியது,

உன் தடமும் முதல்து,

கிழக்கில்தான் சூரியன் உதிக்கின்றது...

ஒளியோ அகிலமெங்கும் தெறிக்கின்றது...

நீயும் அப்படித்தானே!

இனியவனே!

காந்தியம் கண்டாய்...

சித்தாந்தம் கொண்டாய்...

உழைத்தவனுக்கு கூலியும்

பசித்தவனுக்கு சோறும்...

எழுந்து வாருங்கள்...

படையில் சேருங்கள்...

ஏழ்மை ஒழியும்...

தேசியம் மலரும் - எனும்

உன் பாசறை முழுக்கங்கள்

இன்னும் ஒலிக்கின்றது.

தமிழர் வரலாற்றில்

உனக்கும் இடமுண்டு.

எம்மினத்துக்காய்

பசித்திருந்தாய்,

கல்லிலும், காட்டிலும்

முள்ளிலும், சேற்றிலும்

தூங்கவும் நடக்கவும்...

உனக்கென்ன தலையெழுத்தா?

இல்லை...

எம்மினத்துக்காய்

நண்பனே!

உன்னை மறுக்காது எம்மினம்

நீ மறைந்துவிடவில்லை

உன் தியாகங்களால்

என்றும் - நீ

வாழுந்து கொண்டிருப்பாய்.

லுசேர்ன், பாரிஸ் நண்பர்கள்

இறுதி வணக்கம்



தாய் நிலத்தில்
30.10.1958

புகவிடத்தில்
20.01.1999

கந்தையா புவனேஸ்வரன் (சஸ்வரன்)

இறுதி அஞ்சலி எதிர் வரும் 25.01.1999 திங்கட்கிழமை
பிற்பகல் 14.00 மணி தொடக்கம் 14.45 மணிவரை
St.Gallen Fridhof Feldli ல் நடைபெறும்.

Feldli str / 9000 St.Gallen



இதய அஞ்சலை



மலர்வு

30.10.58

உதிர்வு

20.01.99

கருப்பையா.எஸ்.வரன்

மட்டுநகர் தந்த மண்ணின் கைந்தனே, எஸ்.வரா !
 மண்ணின் விடுதலைக்காய் நியாயவழி நின்றுகூத்தாய்
 காந்திய தொண்டாற்றி தர்மப்பணி செய்தாய்
 யாருக்கும் விலையாகா வீரத்தின் வித்தானாய்.

சுவிற்சலாந்தின் செங்காலன் மாநகரில் வாழ்ந்தநாளில்
 இறயின்தாளர் தமிழ்மன்றமுலம் கலைநிகழ்வுகள் தந்தவனே
 நாடகம் தந்து நடுவராகநின்று இன்று நடுவழியில் சென்றதேனோ
 பட்டிமன்றம் பேசி, எம்பாகர், பாட, பேச நல்ல தமிழ்தந்தவனே
 நீ வாழ்வாய், எம்கலையும் வாழுமென என்னியிருந்தோம்
 கலங்காத நெஞ்சகளே, நாம்களங்க

காலன் நோயிருவில் வந்தானோ !

உன்புறித ஆத்ம சாந்தியே எமது இதய அஞ்சலிகள்

மனைவியில்ளைகள், பேற்றோர், சகோதரர் உறவினருக்கு
 எமது ஆழந்த அனுதாயங்கள்.

இறயின்தாளர் தமிழ்மன்றம்
25-01-99

கண்ணீர் அஞ்சலி

அன்னை மதியில்
30-10-1958



ஆண்டவன் அடியில்
20-01-1999



ஆருயிர் நண்பனே சஸ்வரா !
ஆஹாத்துயரில் எமழை ஆழ்த்திச் சென்றுவிட்டாய்.. .!

மாறாத்துயரில் மனம் நொந்து வாடுகிறோம்.
மாண்டசெய்தி பொய்யாகி மீண்டு வர மாட்டுரோ. .. ?

விரிவான பார்வை கொண்டவனே !
 விமர்சனங்களுடன் எல்லாவற்றையும்
 நோக்கும் பேராற்றல் கண்டுவியந்து நின்றோம்.
 விரைந்து - ஒரு கொடியநோய் வந்து உன் உயிர்
 குடிக்கும் என்று .. கனவிலும் நாம் என்னவில்லை.
 கலைத்துறையில் கால்பதித்து, நாடகங்கள், கவிதைகள் என்று
 எம் காலாசாரம் காப்பதிலும் உன் பங்கை கவனமாய் செலுத்திவந்தாய்.
 நண்பராய் துவணையின்று நம்பிக்கை ஊற்றி வந்தாய். நம்பியிருந்தோம்,
 நாலெந்து நாள் கழித்து நீ மீண்டும் வந்து பணிதொடர்வாய் என்று.. .. !
 நம்பியிருந்தோம் - ஆனால் - நீ மீளா ஊர் சென்று ஏய்த்து விட்டாய் எம்மை.. .
 காணாத உன் கடைசி மகளைப் பற்றி, கானும் எங்களிகளிடம் கவலைகள் பகர்வாய்.
 காலம் கணியட்டும் என்று உம் கவலைக்கு மருந்து சொன்னோம் - ஆனால் காலனவன்
 ஏய்த்து விட்டான். கணவுகளை மட்டுமல்ல. உம் மனைவி மக்கள், உற்றுவார்,
 உறவுகளோடு, எங்களையும் தான்.

இத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிராத்திக்கின்றோம்.
 பிரிவால் வாடி நிற்கும் நண்பர்களின் கண்ணீர்க் காணிக்கை

பிரிந்து வாடும்
 இறயின்தாள் நண்பர்கள்.
 25 - 01- 1999

கண்ணீர் அஞ்சலி

அன்னை
மடியில்
30 - 10 - 1958



சஸ்வரர !



ஆண்டவன்
அடியில்
20 - 01 - 1999



சழக்திலே மட்டக்களப்பு மன்னிலே மலர்ந்து
அகதியய் கவிஸ் நாட்டல் தஞ்செயின்று கால்யதித்து
தனித்து வரழந்தாலும் தமிழூரு நல் உறவு கொண்டு,
தயக்து நிகழ்வுகளை நினைவுபடுத்தும் பல கலை நிகழ்வுகளை
முன்னிடுத்து, கலாசார நிலை செல்லி, கலைஞர் எணம் எம் தேஷ்டத்தில்
உம் சிந்தனை எணம் விலை துரவி இறயின்தான் மேடையிலும் பயிராக்கி
பலரின் சிந்தனைக்கு விருந்தாக்கின்ற.

தசடிக்குள் ஓன்றிக்குக்கும் வென்னைப்புன்னகையும், உம் செல்லும் செயலும்
நினைவில் மலருதையா. . . !

நேய் என்ற கொருமையால் நீ மொன்னமய் சில நாட்கள் இருந்தாலும்
மீண்டும் வந்திடுவீர், வீட்டு கலைப்பணி தொடர்ந்திடுவீர் என்றெல்லோ
நாமிருந்தேரம்.

இறைவனே! நாம் கலங்கத்திருவுளமேர
தாநார புனைப்பொயில் நீ நெறியான்ட நா கப்பிரதிகளுக்கு
மகாகவி பரதியான் கவிச்செறக்களையே பொயரக வைத்து
சிந்தனையைத் தாண்டவிட்டார். தவறுகளை தக்க தருணத்தில்
விமர்சிக்க என்றும் நீ தயங்கியதில்லை. அதனால் நாம் இன்னும்
உரம்பெற்றோம். நீ கற்றத்தந்த கலைவடிவங்களை கருத்தில்
கொண்ட நாம் இன்னும் கற்றுக்குட்டுகள் தான்.
இறைவன் கருணையேரு உம் கலைப்பணி கப்போம்.

மனைவி, மின்னைகள், பெற்றார், சகோதரர்கள்,
உற்றார் உறவினர், நண்பர்கள். அனைவருக்கும்
எமது ஆழந்த அஹதாயங்கள்.

~ நாடகக் கலைஞர்கள்
25-01-1999

எங்கே நாம் தேடுவது? எப்படி மனம் ஆறுவது?

அன்னையின் மஹமல்
30.10.1958

ஆக்டவன் மஹமல்
20.01.1999



அமர் திரு.கந்தையா ஸ்வரன்

ஆர்ப்பாத்த அலைகடல் அசையாது நிற்கின்றது,
ஒடுக்கின்ற கருமுக்கள் ஒருமித்தே சொங்கின்றன,
நீ கிருந்த எம்மதையம் உன் நினைவால் அழுகின்றது,
எங்கே நாம் தேடுவது? எப்படி மனம் ஆறுவது?

மின்பாடும் தேன்நாடாம் மட்டுநகர் மன்னில்,
கோட்டைக்கல்லாந்தில் வந்துகிறதூம் கீவ்வுலகில்,
உன்னைபே இழந்திட்டாம் கிச்சவில் நாட்டினிலை,
எங்கே நாம் தேடுவது? எப்படி மனம் ஆறுவது?

கினிய உன் வேணியோடு கிளம் பிழக்கள் கொட்டினையும்,
கூடம்மாந்தாந் கூருக்க வைத்து,கினிய வழி காட்டி விட்டு,
உன்னிட்டத்தை மாந்தாந், நீ உயராச்சிசன்று விட்டாய்,
எங்கே நாம் தேடுவது? எப்படி மனம் ஆறுவது?

மாதுங்கள் பல சென்றாலும் மாறுமாட்டாம் எம்மைவிட்டு,
உம்மை நாம் தேடுகின்றோம் உழையாய் சென்று விட்டாய்,
நமக்கின்கு என்ன வேலை, நிமிஸ்லா கீவ்வுலகில்,
எங்கே நாம் தேடுவது? எப்படி மனம் ஆறுவது?

எப்படியோ நீ கிள்ளும் எம்மோடு வாழ்கின்றாய்,
கிம்பாடியே உன் நினைவில் எம்மதையம் தேவ்கின்றது,
அப்படியே என்றாலும் ஆந்துவதந்து யார் வகுவார்,
விதிப்படியே என்றுவோம் வேலென்ன செப்புவது.

உன் நினைவோடு உரகம்
உநவுகள்

Rapperswil வாழ் நன்பாக்கள்
Rosen Stadt வன்னையாட்டுக்கழகத்தினர்

**இங்கு நாம்...
எங்கு நீயோ?**



உதிர்வு:
20.01.1999

மலர்வு:
30.10.1958

க. புவனேஸ்வரன் (ஸஸ்வரத்தார்)

அன்புத் தோழா
புவனேஸ்வரா!
ஸஸ்வரனை இழந்த
புவனம் போல
இங்கு நாம்
எங்கு நீயோ?

மட்டுநகர் தந்த
மாவீரனே..
கட்டுண்ட தமிழினத்தை
காக்க வந்த தீரனே..

காந்திய சேவையில்
மனச்சாந்திகண்ட தோழா..
அகதிகள் தேவையை
செய்து தந்த தொண்டா..

விடுதலைப் போரில்
நீ நல்ல வீதிசமைத்தாய் ...
ஆயிரமாயிரம்
தோழர்கள் நெஞ்சில்
நீ நல்ல நீதி விதைத்தாய்...

அடர்ந்த காடுகள் கொண்டு
மலை அடிவாரம் ஒன்றில்
நீ எமக்கு
அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாய்
அங்கு நீ நல்ல
அறிவுரைகள் தந்து

புதிய பாதையை புரிய வைத்து
விடுதலை விளக்கை
எமது நெஞ்சிலும் ஏற்றி வைத்தாய்

தமிழீழ மக்களின் நலத்திற்காய்
வழி நடந்த தோழனே...
கொடிய அரசுக்கெதிரே
கொடி பிடித்த வீரனே...

சிறையில் நீ
சித்திரவதைப் பட்டும்
தமிழர் சரித்திரத்தை காக்க
நீ சமர் புரிந்தாய்
அதன் மூலம்
அரசுபடைகளையே அதிரவைத்தாய்

ஒரு குடையின் கீழ்
கொடிபிடித்தால்
உண்டுவாழ்வோம்
இல்லையேல்
பல வழிகளில் சென்று
பாடம் கற்போம் - என்று
கற்றுத்தந்த தோழனே - ஸஸ்வரா...
மரணத்தின் பிடியில் நீ
கிரகணத்தின் இருளில் நாம்...

தோழா...
உனது நினைவுகளின் வெளிச்சமே
இனி எமக்கு நிரந்தரம்
அதிலே ஒரு நாள்
நாம் காண்போம் சுதந்திரம்.

நண்பர்கள் - வண்டன்
25.01.1999

ஈஸ்வரன்

மலையக மக்களின் துயர் துடைக்க, அவர்களின் வாழ்வுக்காக தொண்டாற்ற அமைக்கப்பட்ட „காந்தீயம்“ எனும் சமூக மேம்பாட்டு அமைப்பின் ஆரம்பகால உறுப்பினராகவும் அதன் உருவாக்கத்தின் காரணகர்த்தாவாகவும் திகழ்ந்த திரு. ஈஸ்வரன் அவர்கள் சுவிஸ் செங்காலன் எனும் இடத்தில் 20.01.1999 அன்று காலமானார்.

�ஸ்வரன் அவர்கள் சமூத்தில் இருந்த காலங்களில் மலையக மக்களின் வளர்ச்சிக்காக இக் காந்தீய அமைப்பின் ஊடாக அம் மக்களின் வாழ்வின் மறுமலர்ச்சிக்காக, அம்மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வியல் மேம்பாட்டுக்காகக் காட்டிய ஆர்வமும், உழைப்பும் என்றும் மறக்கக் கூடிய ஒன்றால்ல. இவரின் அயராத உழைப்பின் சாட்சியமாக செட்டிக்குளம்-கல்ளாறு காந்தீய குடியேற்றத் திட்டம் அக் காலங்களில் திகழ்ந்தது.

தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிரணய உரிமைப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதில் அயராது உழைத்தவர். 1986ம் ஆண்டுகளின் நடுப்பகுதியில், இவர் சார்திருந்த அமைப்பினால் ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளின் நிமிர்த்தம் அதிருப்தி உற்று, இவ்வமைப்பை விட்டு வெளியேறினார். அதன் பின் மலையகத்தில் தலைமறைவு வாழ்வினை மேற்கொண்டு, அம்மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்தார். இக் காலங்களில் மலையக மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக, கொட்டகலை எனும் இடத்தில், கல்வி நிறுவனம் ஒன்றை ஆரம்பித்து, அதன் ஆசிரியராகவும் கடமை புரிந்தார். அத்தோடு மலையகத்தில் உள்ள கலைஞர்களை ஒன்று கூட்டி, இதன் மூலம் கலை, கலாச்சார, நாடகத் துறைகளில் முற்போக்குப் பாதையை நோக்கிய நகர்வை அவர்களின்பால் ஊட்டினார். இவரின் நாடகம் ஒன்று இலங்கை அரசினதும், தொண்டமானினதும் கோபத்திற்குள்ளாகி, விமர்சனத்திற்குள்ளாகியது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன் பின் இலங்கை அரசின் தேடுதல் வேட்டை இவர் மீது திரும்பிற்று. 1989ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கை அரசினால் கைது செய்யப்பட்டு பலத்த சித்திரவதைகளின் பின் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இதனால் இறுதியில் பலத்த சிரமங்களின் மத்தியில் சுவிஸ் நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்தார். இங்கும், அவர் பணி அவரது மரணம் வரை தொடரவே செய்தது.

நண்பர்கள்

23.01.1999

வீர வணக்கம்



தாய் நிலத்தில்

30.10.1958

புகலிடத்தில்

20.01.1999

ச.ஸ்வரன்

விலைபோகா விடுதலைத் தீ ஒன்று
 எம்மைவிட்டு சுடரகணாந்து போனது
 மீண்பாடித் தாலாட்டும்
 மட்டுநகர் சன்றெடுத்த மயந்தனே
 சமுத்தாய் நாட்டை நீ நேசித்த நாள் தொடக்கம்
 முற்போக்கினை முன்னிறுத்தி வாழ்ந்தவன் நீ அல்லவா
 சாதி சம்பிரதாயங்களில் கட்டுண்டவனை
 விடுவிப்பதற்காய் உன் வாழ்க்கையில்
 பல கோணங்களில் சீராக எடுத்தியம்பினாய்
 விடுதலையை விலை பேசியபோது
 பட்டினி கிடந்தும் விலை போகாத
 சமுண்ணின் காந்தியல்லவா நீ
 எதிரியோடு கைகோர்த்த கயவர்க்கு
 இப்படியும் விடுதலையை விரும்பவாய் என
 உன் வாழ்வு எடுத்தியம்பும்
 நான் நேசித்த விடுதலை கண்ணத்திறே
 அரங்கேறுவதாய் கூறின்றே
 சம் விடுதலை பிரசவிக்கு முன்
 கண்ணயர்ந்து போன்றே ச.ஸ்வரா
 சமும் மலருகையில் உன் போன்ற
 உத்தமமரை நினைவு கூர்வோம்
 சமுத்தாயின் இறுதி வணக்கம்.

St. Gallen ஜெண்பர்கள்